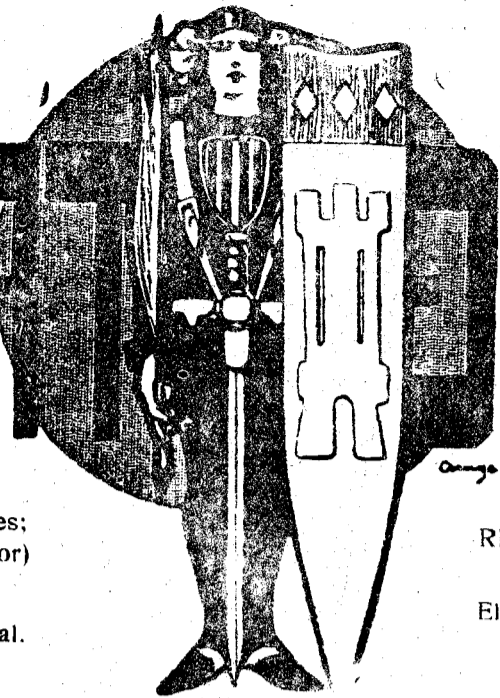

BALLAFA POSITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES : trimestre. 1'50 pessetes;
 ESPANYA: any, 7 dies.; AMERICA: id., 2'50 pesos (or)

ANUNCIS. ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 9.
Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels i espectius autors. No 's retornen els originals.

Martingales convulsionistes

En el nombre corresponent al dia primer del corrent mes de Juny, publicarem un article sota el títol de *Nepotisme municipal* demostratiu de com s'administra a la Casa de la Vila amb el *sant intent de pegar fort* an els cumplidors del seu deure, per a pagar amb bona moneda als incondicionals assalariats, prou capassos amb la seva inconsciència i mala fè d'estrafer les veritats més grandioses.

No sapiguent com contestar als números que en allà consignàvem, en la *Gazeta dels convulsionistes* la mà *interessada* del cronista vol fer empassar amb la següent gacetilla del passat diumenge el *gazo* administratiu aprovat per la majoria *julianera socialera*, i diu:

«Los adversarios locales andan desorientados en absoluto; suponen que la organización de las oficinas municipales trae aparejado un gravámen para el presupuesto cuando en realidad solo representa un aumento de cuatro pesetas con sesenta céntimos en el transcurso de los siete meses que faltan para finalizar el actual período económico de 1918. El apasionamiento local es mal consejero para hacer la oposición a una administración modelo.»

L'intenció del cronista és segurament la de demostrar que el *encumbrado* té recursos per a fer passar gat per llebre; però aquí tots ens coneixem, i el seu *talent* encare no ha arribat a tant que ens vulgui fer combregar amb tals *rodes de molí*, ni la seva oratoria és tan *persuasiva* que 'ns privi veure-li *la de sota*.

Per consegüent, estem en lo que vàrem dir, o sigui: que al poble el treball de les oficines municipals li costarà des del primer de Juny a 31 de Desembre, 647'50 pessetes més de lo que li

devia costar i *no les quatre pesetas con sesenta céntimos*.

Apostem doble contra senzill a que el Sr. Alcalde no sostindrà al Consistori lo que pretén demostrar l'anaritmètic cronista.

E. S.

Etica convulsionista

Convençuts estàvem de que si algú havia de dir quelcom fós com fós a nostres requeriments de 2 de Febrer i 25 de Maig últims referents a l'abonament al Hospital de Sant Joan Baptista dels interessos devengats per les 10.000 pessetes entregades pel distingit filàntrop Mr. Carles Deering, a la societat "El Retiro", havia de ser l'únic cronista d'*El Eco* del convulsionisme, que a la cuenta és el portaveu dels diferents elements que componen l'*honorable putin*.

Vegis com s'explica l'aludit cronista el passat diumenge sense que li pugui la rojor al rostre:

«Esto nos predispone a exponer que la sociedad recreativa *El Retiro* ha satisfecho los intereses de sus bonos correspondientes al primer semestre de este año; de manera que el donativo del Excmo. señor D. Carlos Deering a favor del Hospital ha quedado reconocido y saldado, pues los intereses de bonos se han devengado desde 1.º de Enero de 1918, no pudiendo cobrarse antes por la circunstancia de no haberse terminado el edificio y considerarse improcedente devengar intereses por un edificio no construido.»

Lo que és improcedent i fins temerari, és el volguer fer creure que les quantitats entregades no tenien que devengar interès fins a la terminació de l'obra. A que aquest acord es referís a quantitats

de soscriptors particulars, i que ells aixís ho acceptessin, no tindriem res que objectar; emprò tinguis en compte que el que tractem d'aclarir és refereix a un donatiu destinat a beneficència pública, i en aquest cas és inadmissible a totes llums que s'pugui admetre la teoria exposada, puig es podria donar el cas que les obres es fessin interminables per a lliurar-se del pago d'interessos.

Solemniament encare no sabem que s'hagi inaugurat el nou estatge social de la societat *El Retiro*, pero sí que s'explota des de el primer d'Octubre de 1916, en que fou habilitat l'escenari per a fer-hi balls, i en Desembre del mateix any el saló platea al mateix objecte, per lo qual es pod deduir que en primer de Gener de 1917, estava ja el dit local habilitat al objecte destinat.

Dedució: que l'argumentació aportada pel cronista careix en absolut de tota lògica i de tot sentit moral, i en conseqüència seguim creient que *El Retiro* segueix debent al Hospital de Sant Joan Baptista 533'33 pessetes, pels interessos del donatiu Deering de primer de Septembre de 1916 a 31 de Desembre de 1917.

E. P.

La Exposició de Clavells

Elogis de fora casa

Confesamos que la Exposició de claveles celebrada en Sitges, constituí per a nosotres una sorpresa agradable, pues no esperàvem, sobre todo tratándose de un concurso puramente local, encontrar reunidos tan hermosa co-

lección de variedades y lo que es más importante todavía, ejemplares de tanto mérito, que demuestran la existencia de un núcleo de aficionados inteligentes capaces de adaptar y aun de mejorar las plantas importadas del extranjero.

Por regla general, en el cultivo de las flores y plantas de adorno, domina en nuestro país la rutina más desconsoladora. Mientras los horticultores y los "amateurs" extranjeros se esfuerzan en obtener todos los años variedades nuevas y más perfectas, hasta el extremo de que las listas en los catálogos de los establecimientos importantes cambian casi por completo en un plazo de diez años, nosotros continuamos cultivando una infinidad de variedades, evidentemente inferiores, cuyos defectos resaltan en grado sumo, cuando la casualidad hace que podamos compararlos con ejemplares importados.

Aún recordamos con pena, el papel desairado de algunos horticultores españoles que ocho o nueve años atrás enviaron una colección de claveles a la exposición de floricultura que se celebraba en Paris todos los años. Seguramente que de no haberse tratado de expositores extranjeros ni siquiera hubieran sido admitidos en el concurso.

Bastante se ha mejorado desde aquella fecha y la afición a las flores, que cada día toma mayor incremento, incita a los horticultores a proporcionarse mediante la importación ejemplares de mérito, que luego son reproducidos en nuestro país.

Pero esto no basta y mientras seamos tributarios del extranjero siempre ocuparemos un lugar se-

cundario en la floricultura internacional. Los que mejoran las especies y crean nuevas variedades, por regla general no son los profesionales, que, teniendo que repartir su atención en un número excesivo de plantas cultivadas con exclusivo fin comercial, no pueden concentrar sus esfuerzos al perfeccionamiento de ninguna. Son los aficionados, especializándose en solo cultivo, que practican como sport y por lo tanto sin reparar en el gasto ni el tiempo, los que han obtenido las más hermosas flores que hoy admiramos. Unicamente algunos grandes establecimientos extranjeros, cuya importancia les permite disponer de personal directo dotado de una profunda cultura técnica y científica, pueden competir con los primeros.

Por esto, precisamente, creemos utilísimos concursos como el celebrado en Sitges, porque además de difundir el amor a las flores contribuyen a una noble emulación entre los expositores, acabando por convertir lo que empezó como mero pasatiempo, en ocupación principal, y lo que se inició con fines puramente artísticos en base de explotaciones económicas importantes.

Ninguna planta de adorno podían escoger los iniciadores de la Exposición, más adaptada al clima y terreno de la zona comúnmente denominada Costa de Poniente, que el clavel. La naturaleza calcárea arcillosa de la tierra que aún en las épocas de grandes lluvias deja filtrar rápidamente el agua sin peligro a la podredumbre de las raíces que con tanta facilidad destruye el clavel en los terrenos húmedos o excesivamente compactos; la protección de los vientos fríos del Norte por el macizo de Garraf que contribuye de una manera principal a evitar los descensos bruscos de temperatura, fatales para la floración de los capullos tempranos, todo ello junto con proximidad de un gran mercado consumidor, como el de Barcelona, hace de aquella comarca un sitio tan a propósito para la explotación y comercio del clavel, como puedan serlo los distritos de Cannes y Antives, en la "cote d'azur".

En aquella región se estima que el cultivo del clavel es el más lucrativo de todos, habiendo tomado en los últimos años que precedieron a la guerra, un desarrollo enorme. En una sola localidad, Antives, existían 250 mil cajoneras, cada una de las cuales producía, por término medio, un

beneficio líquido de 5'50 francos, o sea para el conjunto cerca de un millón y medio. Actualmente por la falta de exportación y a su causa de las exigencias de la guerra la mayor parte de aquel material y de los terrenos que ocupaba, se destinan a la producción de plantas alimenticias que a pesar de los precios elevadísimos que alcanzan en los mercados, no dejan, ni de mucho, un margen de beneficios tan crecido.

Aunque se cultivan una infinidad de variedades, las más extendidas son la "Sans pareil", "Comptese de París", "Enfant de Nice", "Princese Alice", "Soleil de Nice", y en general, todas las que ofrecen una floración prolongada y se prestan al cultivo invernal, que es el más remunerador.

En pleno campo, se escogen terrenos bien aireados, mejor compactos que ligeros, a los que se da una labor de 80 centímetros de profundidad el verano que precede a la plantación, abonando abundantemente con estiércol, al que se mezclan fuertes cantidades de turtó de sésamo.

El terreno se divide en bancales de metro y medio de ancho, separados entre sí por senderos de 75 centímetros. Alrededor se clavan fuertes estacas, unidas con alambres, que más tarde sirven para sostener las esteras de abrigo, pues se ha de tener en cuenta que si la planta es muy rústica y resistente a los fríos, en cambio los capullos son delicados.

De noviembre a febrero se procede a la multiplicación, que en general se hace por estaca, escogiendo los brotes floríferos inferiores y completamente sanos, que se plantan a tres centímetros en líneas separadas a siete. Al final de mayo se verifica el trasplante definitivo en los bancales quedando unas plantas separadas de otras por una distancia de 35 centímetros.

Riegos poco frecuentes pero abundantes, en la estación calurosa, dando excelente resultado las irrigaciones con letrina mezclada con superfosfatos.

La operación más delicada durante el verano es la del despunte, que consiste en cortar las extremidades de los brotes que toman un desarrollo excesivo, a fin de hacer ramificar la planta y retardar la floración.

Para evitar que el terreno se agriete al secarse, se acostumbra recubrirlo con una capa de paja menuda, o lo que es preferible con hojas de pino.

Para tener una floración abundante en invierno es preciso que empiece ésta en octubre o noviembre todo lo más tarde. A partir de esta época se abrigan durante la noche los bancales mediante esteras, lonas, etc., que se extienden sobre los alambres fijados en los postes.

La floración se prolonga hasta mayo y junio, y como decíamos antes, para sacar el máximo de rendimiento económico, es indispensable que comience a una época fija, lo cual no deja a veces de ofrecer ciertas dificultades, sobre todo en nuestro clima, por la tendencia a adelantarse.

El rendimiento por hectárea, cultivado en esta forma, era de cuatro a cinco mil francos:

Como puede verse, el cultivo industrial del clavel no ofrece dificultad alguna ni demanda mayores cuidados que otra cualquier planta de huerta. Cuando en lugar de hacer la plantación en forma explicada, se realiza en cajoneras, los cuidados son exactamente los mismos, ofreciendo la ventaja de poder proteger las plantas aun en los inviernos más crudos, alcanzando las flores recolectadas en las mismas, cuando las heladas destruyen o retrasan la floración de los claveles plantados en pleno campo, precios verdaderamente fantásticos.

El peligro mayor para las plantaciones de claveles, consiste en los ataques de los insectos y de algunas criptógamas.

La "tijereta", "xuriguera" o "papa orellas", se introduce en los capullos haciendo abortar la flor. Colocar canutos de caña cerrados por un extremo entre las plantas. Los insectos se refugian en ellos al amanecer, pudiéndose por la mañana aplastarlos cómodamente.

El gusano de la remolacha causa también destrozos importantes. La planta atacada languidece, las hojas toman color amarillo, los tallos se mustian y acaban por secarse. En las raíces se notan unos puntitos blancos que no son otra cosa que las hembras del "Heterodera" llenas de huevos. Lo mejor es destruir por el fuego la planta invadida y desinfectar la tierra infestada, con el hiposulfito de sosa o el sulfuro de carbono.

Otra enfermedad más grave todavía es la ocasionada por el "Fusarium Dithi", hongo que se desarrolla en la base del tallo, haciendo perecer la planta y transmitiéndose rápidamente a los pies vecinos.

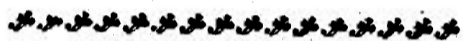
No se conoce procedimiento curativo, aunque el azufre y las soluciones cúpricas han dado a veces buenos resultados. Procurar que las estacas para la reproducción procedan de plantas sanas y que la tierra no esté infectada por otras plantaciones anteriores.

Mucho celebraremos que la exposición celebrada en Sitges sirva para despertar el interés de los aficionados y que algunos ensayos que este año van a emprender bajo el punto de vista industrial, sean coronados por el éxito.

Si nuestra costa de Poniente compite, en cuanto al clima, con la región de Niza, no hay ninguna razón para que no pueda competir igualmente por sus producciones agrícolas.

J. VENTOSA ROIG

La Publicidad

Patronato de ESCUELAS OBRERAS Tómbola benéfica

Donatius rebuts aquesta setmana:

D.ª Josepa Gabarró, vda. Julià: Un quadre a l'oli;

Srta. Eloisa Bergues: Una bonica borsa per a labors;

D.ª Mercedes Giménez de Cordero: Un cistell porcel·lana;

Sr. vda. de Tort i filles: Un bonic objecte;

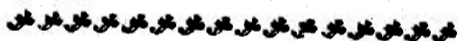
N. M. de E: Un joc de transparent amb visillos i dos tapa-fruiteres;

D: Lluís Font: dues ampolles moscatell;

D.ª Sofia Santallo: Un cendrer porcel·lana.

*

NOTA: A l'acabament de la Tómbola, quan es passin comptes, es publicarà el nom de les persones que hi han contribuït amb donatius en metàl·lic.

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 10

La presideix l'Alcalde, amb assistència del segon Tinent, Síndics i els senyors Barrachina, Plana Puig, Roca, Planas Robert i Padrol.

S'aprova l'acta de l'anterior.

La Presidència contesta a la pregunta del Síndic sobre Cases Barates que feu en la sessió passada, i després d'una elocuent retòrica i grande trasbalsament de millons de pessetes, explica la finalitat del «Sindicato Emisor de Catalunya» al fer les cases, i segons el seu entendre no l'inspira prou confiança per l'aspecte legal de la qüestió, perquè té de veure's amb els d'«El Fomento de Casas Baratas», amb el Ministre, amb el no sé qui; i no és cosa de que l'Ajuntament s'embranchi amb lo que és insegur; al contrari: la Companyia que ha fet les primeres cases deu mereixe'ls-hi totes, perquè ja n'ha construït, i que ara en volen fer 70 si el propietari del terreny es posa en condicions, que diu mixò sens cap classe de partidisme a favor de l'una ni de l'altra companyia.

En Planas Robert pregunta si ha de recaure acord sobre aquest asunto; se li contesta afirmativament.

El mateix Sr. Planas indica la conveniència de que l'Ajuntament procurés fer-ho amb elements de la localitat, puig d'aquesta manera els ocupants podrien treure'n majors beneficis, ja que es té en compte que dites companyies amparades amb la llei, van al seu negoci, i tenen que atendre a despeses d'organització i funcionament que tenen que ser gravades sobre la construcció i en perjudici dels que tenen que habitar-les.

L'Arcalde diu que li sembla bona la idea, pels terrenys i les subvencions del govern, etcètera etc.

Contesta En Planas Robert que l'Ajuntament així com entregà terrenys a una societat forastera, amb major motiu podria entregar-los a una de la vila, logrant de la mateixa manera l'auxili de l'Estat, si la societat es constituís a aquest objecte.

S'aprova l'instància que 'ls Arcaldes de Sitges, Sant Pere de Ribas i Olivella han dirigit a la Mancomunitat de Catalunya per que s'encarregui de la carretera de la Plana Novella.

Es dona autorització a l'Arcalde per que sondegi els que vulguin acceptar el formar part del Jurat en el Concurs de Història del moviment obrer.

Queden enterats dels fallos de la Comissió Mixta de Recrutament en la sessió celebrada el 4 de Juny sobre els reemplaços de 1913 al actual corresponents a la vila.

Es declara exclos temporalment al jove Antòn Mirabent Torrents, de la quinta de 1914.

Es dona compte d'una comunicació d'«El Fomento de Sitges» demanant que amb motiu dels festetjos que l'Ajuntament vol fer en la celebració de les bodes de plata del «Cau-Ferrat», s'erigeixi un monument a son propietari el eximí artista fill adoptiu de nostra vila Santiago Rusiñol. Passa a la C. de A. de F. per a son estudi.

Es desestima una comunicació del Club de Sports del Vendrell demanant subvenció per a les carreres ciclistes.

Es dona permís d'obres a D. Emili Vidal Ribas i Maria Camps de Llopis per efectuar-les a ses cases de la Ribera, 30 i 6 respectivament.

Queden enterats del croquis de les obres que's realitzen a la casa En Manel Sabater, sens perjudici de presentar el plànol definitiu.

En Barrachina es queixa de que el llum elèctric del carrer de Sant Isidro xanfrà al de F. Gumà no s'encén des de fa alguns dies. Li diuen s'arreglarà.

El mateix regidor demana l'arreglo del carrer de Jesús, el qual es trova en molt mal estat.

En Planas Robert diu que resta abandonada al carrer d'Espalter la font que es iragué del Cap de la Vila, amb perill de que's malmoti, puig està a mercè de tothom.

L'Arcalde diu que ja s'arreglarà: que ara fan el dipòsit que té d'alimentar-la.

En Planas diu que això no obsta per que no es pugui montar tal font.

En Barrachina demana es procuri cuidar el pinar de davant del Matadero, doncs els arbres novells necessiten els majors cuidados, i aquells es troven abandonats, per lo qual no és d'estranyar que's vaigín morint.

En Llansó diu que en el primer tròs també hi ha un pi de quatre metres mort; que's miri si ho és per culpa de un mal intencionat o per les condicions del subsol.

L'Arcalde diu que tot es mirarà, i se aixeca la sessió a les nou.

Amorosa

A la gentil...

Sòls contemplant-la i que em dediqui un somri, mon cor s'omplena de melangia dolça, i una esperança manté el foc sagrat d'entusiasme delirant, fent reviurer més la passió intensíssima que per ella sento.

Felicitat: benhaurada sies, ja que fas que una mirada, un somri, una petita senyal sigui la renovació de que l'entusiasme no decaigui fins al arribar a la més alta ditxa!

J.

Secció Oficial

Registre Civil

Inscripcions verificades durant el mes de Maig
MATRIMONIS

Antòn Escoda Jornet amb Elvira Sardá Vendrell; Ramón Ibáñez Garcés amb Modesta Escoda Jornet; Antòn Benazet Plana amb Rosa Tutusaus Almirall; Joaquim Horta Vergés amb Rosa Catalán Ibáñez, i Miquel Vidal Fabra amb Isabel Santos López.—Total, 5.

NAIXEMENTS

Miquel Alias Garcia, fill de Miquel i Joana; Carme Roca Ferré, de Joan i Josepa; Mercè Sáez Cortes, de Antòn i Josepa; Josep Jornet Escoda, de Zacarias i Consolació; Rafel Contreras Martínez, de Carles i Teresa, i Dolores Triguero Surroca, de Joaquim i Balbina.—Total, sis.

DEFUNCIONS

Francisco Soriano Sampere, 11 anys: meningitis tuberculosa; Josep Fortea Catalan, 12: hemorragia traumàtica; Carme Peris Robert, 56, casada: asistolia; Ramón Gil Bellver, 44, casad: bronconeumonia; Antòn Cartró Escala, 63; epiteloma de la llengua; Benita Montia Bayarri, 17, soltera: neumoïmia; Candelaria Mestres Galbes, 54, viuda: delusió intestinal, i Josep Milà Mirabent, 52, casad: sarcona.—Total, 8.

Excursió a Poblet

El proper diumenge, dia 22, és el dia assenyalat per a celebrar la excursió a Poblet organitzada pel «Centre Excursionista Sitges».

I, segons notícies que tenim, sembla que són ja en gran nombre els nostres conveins que's disposen a pendrehi part, a l'objecte de disfruitar d'una surtida tan agradable i instructiva.

Les llistes d'inscripció, no obstant, continúen obertes. Devent fer avinent, a precés de la Directiva de dit Centre, que encare que no se sigui soci del mateix tothom que ho desitgi pod pendrehi part en la expedició esmentada.

Una vida que s'apaga

¡Pobre donzella! Postrada al llit, treballosament reconeix als familiars que l'envolten. D'aquella vivor tot nervi, tot alegria, expontaneitat, ja no'n resta apenes una petita guspia.

¡Pobre donzella! Ella que, de tan festiva, arreu sobresurtia per ses ingenuitats, i, de tan bona, no li mancaven amigues ni companyes; avui, avui que

llarga i crudel malaltia va acabant amb sa existencia, companyes i amigues li han fugit, espaordides, no dient-li tan sols ni mots consoladors...

¡Oh, sarcasme; contrastos de la vida en que les petiteses humanes fan fer a les persones el més gran dels ridícols tot mostrant sos egoismes!

¡Pobre donzella! Postrada al llit, recorda el temps que esmersà endebades; voldria reviure, i malgrat sa joventut, es veu abatuda, sentint-se impotent.

Plora, plora, i ses llàgrimes, regalimant rostres avall, esdevenen perles.

¡Trista donzella! El seu còs es trova ja massa feble per a poguer resistir aquest embat formidable que l'aclapara, atuintla insensiblement i acabant amb les seves forces.

¡Què desconsolador i desesperant resulta contemplar una vida jove que se apagal...

FRANC

Dietari de la vila

DISSAPTE

En la capella de l'«Ave-Maria» aquest matí el Rvnt. Vicari Mossèn Antolí Vancell beneeix l'enllaç matrimonial dels benvolguts joves En Primitiu Ferrer i Pagès i Na Paula Sabater Solanes, quin acte ha sigut testimoniat per En Marià Castellnou Mir i En Felicià Gascó Sanz.

Als contraients una eterna lluna de mel i als seus familiars l'enhonorana.

** Es representada en el teatre del «Prado Suburense» per la companyia Balmaña la graciosíssima comedia «El Rayo» que constantment ha mantingut en rialla als espectadors.

DIUMENGE

A la tarda es celebra l'anunciat partit de Foot-Ball entre els equips del «Racing» d'aquesta vila i el «Martinenc» de Barcelona, resultant guanyador el club local per tres goals a dos.

** A quarts de dotze de la nit, sortint de la «Casa del Pueblo» els veins Josep Alejandro Martínez i Miquel Gual Anbià a pocs passos del dit edifici han tingut quiscunes paraules, i passant als fets, En Gual ha agredit al primer amb un ganivet, produint-li una ferida al pit de la que és curat de primera intenció pel Dr. Benaprès, qui la califica de pronóstic reservat.

L'agressor és detingnt i posat a disposició del Jutjat corresponent, el qual entén en el fet.

** Surten cap a Barcelona per a embarcarse en el vapor trasatlàntic «Conde Wifredo» amb rumbo a Santiago de Cuba, la compatricia D.ª Dolores Soler Comas de Pamias i el jove Joan Montaner Capdet.

DILLUNS

Pod dirse que avuy es generalisa la sega, doncs són en gran número els pagesos que comencen avuy aquella feyna. I, segons sembla, la cullita del blat i l'ordi resultarà bastant bona.

DIMARS

Aquesta tarde creuen per aprop de nostra platja dos convois de barcos amb un total de trenta unitats mercants, els quals van escoltats per un parell de destroyers.

Amb tal motiu, són molts els curiosos que han fet cap a la Ribera i a La Punta per a contemplar tan insòlit espectacle en aquestes aygües.

** La companyia del Teatre Romea de Barcelona, que dirigeix l'Enric Giménez, aquesta nit posa en escena en El Retiro la nova comedia d'En Lambert Escaler que porta per títol «Els últims Rovellats.»

DIMECRES

Fondeja aprop de La Punta, permaneixenthi unes quantes hores, el torpiller n.º 1 de la Marina espanyola.

† A les onze del matí és conduït al Cementiri el cadavre de la benvolguda compatricia Na M.^a del Vinyet Pagès i Rius, de Carbonell, morta air després de ràpida malaltia i a la edat de trenta set anys.

Als seus afligits espòs, fills i demés familiars els transmetem la expressió del nostre condol.

La companyia Giménez representa en El Retiro «L'encís de la gloria, de l'Iglsias, i «La casa de l'art», del nostre Santiago Rusiñol.

DIJOUS

Festa de Sant Antoni: la guarden els paletes i fusters; hi ha Ofici a la Parroquia, i a la nit en El Retiro es despedeix la companyia Giménez amb el drama «La Terra», d'En Pere Cavallé.

DIVENDRES

Són ja bastantes les families arribades per a passar aquí la temporada d'estiu.

Noves varies

La setmana passada fou demanada la mà de la gentil i simpática compatricia senyoreta Na Maria Rosés Mises per a l'il·lustrat i correcte jove D. Ventura Vinyas Sala, pertanyent a una distingida familia de la capital catalana.

Rebin amb tal motiu la nostra més coral enhonorana ses respectives families.

Nostre estimat amic i convei En Joan Esteve, i sots el rètol de «Vins, cerveses i gaseoses fredes», ha obert al públic en el carrer Major, núm. 38, un ben montat establiment, amb totes les comoditats modernes.

ES VENEN les DUES CASES situades en el carrer de la Devallada d'aquesta vila i marcades amb els números 5 i 7.

Donaràn raó i detalls en el carrer Nou, n.º 8, carboneria.

Sulfat de Coure 98/99 i Sofres, es venen a la tenda de Comestibles de Joaquim Imburo: Carrer Major, 16.

BANCO DE VILLANUEVA

Sucursal de Sitges

Negociem el cupó de primer de Juliol dels deutes Interior, Exterior i Amortitzable 4 per 100.

Negociem tots els venciments primer de Juliol que tinguin anunciat llur pagament.

HERNIADOS

(TRENCA TS)

Antonio Casellas

Libertad, 17: VILLANUEVA y Geltrú

LA ESTRELLA
 CONFITERIA : PASTISSERIA : PERFUMERIA
 ■■■
CASA QUE DONA' L PÉS
 ■■■
 Major, 3 ■■■ SITGES
 TELEFON 383

FUNERARIA
Salvador Formen
 Angel Vidal, 5 : SITGES
 Servei esmerat en tot lo referent a pompes fúnebres
 PREUS REDUITS

EXPOSICIÓ DE CLAVELLS

Per al desenrotlló ràpid i màxim de les clavelleres i evitar l' inconvenient del fem, que tant en els jardins com en les habitacions resulta antihigiènic, es recomana el

ABONO RAPID OZONIMA : FORMULA NÙM. 1
 expofés per a jardineria

Sacs precintats de 5, 10, 25, 70 i 100 kilos. En una setmana n'hi ha prou per a conèixe'ls resultats
Fabricant : M. MAGRIÑA : Tarragona

Per a preus i detalls : JOAQUIM IMBURO: Major. 16: SITGES ● Demani's : Sofres, sofrins i precipitats; i Sulfat de coure 98-99

Dr. M. Farrán
 Cirurgiá-Dentista
 nort-americaná
 30, Parelladas, 30
SITGES

Camisería SANS Boqueria, 32 Barcelona

Camisería y Gorbatería
 32, BOQUERIA, 32
 • BARCELONA •
 *
GRAN ASSORTIT
 en
 Camisas, corbatas, mocadors
 y tots els articles pertanyents al ram
 La Camisería que ven més barata
 Especialitat en camisas a mida

LA CRISANTEMA
FUNERARIA primera de SITGES
 Societat colectiva dels Srs. Ferret, Picas, Cartró, Marsal i Rius
 Tallers : Sant Gaudenci, 2 i 4
 Esmero, promptitut i economia : CAMBRA de DESINFECIO
 Per als encàrregs podeu dirigir-vos
 a qualsevulga dels esmentats socis.

VINOS de todas clases de cosecha propia Teléfono - G. - 280
LA SITGETANA
Bodegas de Juan Magrans Crespo
 MOSCATEL dulce y seco MALVASIA de Sitges superior
 Vinos Tinto, Clarete, Rosado y Vinagre
Despacho: Aragón, 339, chaffán Bailén; BARCELONA

Phosphorrenal ROBERT
 RECONTITUENTE granulado - elixir - inyectable
 PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y S. L.
 INGENIEROS QUÍMICOS Y FARMACÉUTICOS
 Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA